

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, studeni 2010.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o biogorivima za prijevoz sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 56/90, 135/97, 8/98 - pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 - pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 - pročišćeni tekst, 55/2001 - ispravak, 76/2010 i 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Razlozi za donošenje zakona o izmjenama i dopunama Zakona o biogorivima za prijevoz

Ocjena stanja

Osnovni razlog za izmjene i dopune Zakona o biogorivima za prijevoz („Narodne novine“ br. 65/09) je ispunjavanje obveze Republike Hrvatske o usklađivanju hrvatskog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije.

Zakon o biogorivima za prijevoz donesen je 22. svibnja 2009. na temelju Direktive 2003/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. svibnja 2003. o promicanju uporabe biogoriva ili drugih obnovljivih goriva za prijevoz („*Službeni list Europske unije*“ L 123, 17. 5. 2003., str. 42-46). Primjena navedene Direktive je bila sporna jer su glavne sirovine za proizvodnju biogoriva prehrabeni proizvodi, pa se njihovim korištenjem za proizvodnju biogoriva, zbog preporučenih sustava poticanja i visokih cijena mineralnih goriva, konkurira hrani i izaziva globalni rast cijena. Osim toga bile su dvojbene i uštede emisija CO₂ u cjelokupnom ciklusu proizvodnje biogoriva. Posljednje ocjene primjene Direktive u zemljama članicama EU govore da cilj od 5,75 % udjela biogoriva u ukupnoj potrošnji goriva za prijevoz u 2010. godini neće biti postignut već se očekuje oko 4,2% udjela.

Iskustva stečena iz višegodišnje primjene Direktive 2003/30/EZ, a također i iskustva na području primjene obnovljivih izvora za proizvodnju električne energije (regulirano Direktivom 2001/77/EZ), rezultirale su donošenjem nove Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora i dopuni te naknadnom ukinjanju Direktive 2001/77/EZ i 2003/30/EZ („*Službeni list Europske unije*“ L 140, 5. 6. 2009., str. 16-62).

Direktiva 2009/28/EZ ima širi obuhvat, regulira proizvodnju energije iz obnovljivih izvora, a osim električne energije i biogoriva obuhvaća i proizvodnju rashladne i toplinske energije. Ciljevi koje treba postići do 2020. godine su obvezujući za zemlje članice. Osnovne novine, na području biogoriva, su sljedeće:

- cilj od 20% udjela obnovljivih izvora u ukupnoj potrošnji energije EU do 2020. godine
- obvezujući cilj za svaku zemlju od minimalno 10% udjela energije iz obnovljivih izvora u gorivima u prijevozu,
- treba dokazati održivost proizvodnje sirovina za biogoriva,
- treba dokazati smanjenje emisija stakleničkih plinova za najmanje 35% a nakon početka 2017 za najmanje 50% odnosno za postrojenja izgrađena nakon 01.01.2017. 60% nakon početka 2018. godine

- doprinos biogoriva proizvedenog od otpada, ostataka, neprehrabnenih celuloznih materijala i lignoceluloznih materijala će se obračunavati dvostruko (poticanje razvoja tehnologija proizvodnje 2. generacije biogoriva)
- osim biogoriva, u udjelu se može uračunati i druga obnovljiva energija utrošena za prijevoz kao što je električna energija (u 2,5 puta većem iznosu od stvarno utrošenog) i vodik

Direktiva 2009/28/EZ propisuje izradu i usvajanje na razini zemlje članice Nacionalnog akcijskog plana za obnovljivu energiju kojim se, između ostalog, propisuju nacionalni ciljevi udjela obnovljive energije u potrošenoj električnoj energiji, energiji za grijanje i hlađenje te energiji za prijevoz i to do 2020. godine. Zemlje članice trebaju takav plan dostaviti Europskoj komisiji do 30. lipnja 2010. godine.

Osim toga, kada govorimo o biogorivima, odnosno, prema terminologiji iz nove Direktive, o gorivima iz obnovljivih izvora što je širi pojam od termina biogoriva, Direktiva 2009/28/EZ daje naputke za izračun udjela goriva iz obnovljivih izvora u gorivima za prijevoz, izračun ušteda stakleničkih plinova, kriterije održivosti proizvodnje biogoriva i ostale zahtjeve koji se moraju transponirati u lokalnu regulativu. Postoje i određene nedorečenosti posebice vezane uz električnu energiju i vodik proizvedene iz OIE, a utrošene za prijevoz za koje Europska komisija ostavlja rok do konca 2011. godine za predstavljanje odgovarajuće metodologije.

Direktiva 2009/28/EZ traži da zemlje članice transponiraju zahtjeve u svoju regulativu do 5. prosinca 2010. godine. 1. travnjem 2010. godine prestaju važiti neki članci Direktive 2003/30 EU koji su u suprotnosti s novom Direktivom, dok ostali dio stare Direktive prestaje važiti 1. siječnja 2012. godine.

Strategija energetskog razvoja Republike Hrvatske

Strategija energetskog razvoja Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 130/09), predstavlja prilagodbu i nadopunu Strategije energetskog razvoja Republike Hrvatske iz 2002. godine („Narodne novine“ broj 38/02) uvažavajući novonastale okolnosti vezane uz pristupanje Europskoj uniji, prihvatanje sporazuma o Energetskoj zajednici, ratifikaciju Kyotskog protokola kao i činjenicu da smo suočeni s velikom nestabilnošću cijena energije na svjetskom tržištu.

Strategija energetskog razvoja u sektoru prijevoza predviđa povećanje energetske učinkovitosti, promoviranje štednje energije i korištenje goriva iz obnovljivih izvora.

Sektor prijevoza sudjeluje u ukupnoj neposrednoj potrošnji energije s oko 30%. Brzina porasta je visoka (više od 3,8 % godišnje u proteklih pet godina). Najveći udio u potrošnji energije u sektoru ima cestovni prijevoz s gotovo 90%. Ovakav udio očekuje se i u budućnosti, zbog povećanja broja automobila, povećane prevaljene udaljenosti po automobilu i smanjenog broja putnika po automobilu. Stoga je žarište politike energetske učinkovitosti u sektoru prijevoza upravo na cestovnom prijevozu.

Sa stajališta energetske učinkovitosti, sektor prijevoza je sektor u kojemu će biti najteže postići željene ciljeve. Razlog je tome ovisnost o tekućim gorivima, ali i suvremen način života i globalizacija gospodarstva te svekolika mobilnost.

Strateška opredjeljenja vezana uz sektor prometa promatrana sa stajališta poticanja proizvodnje i korištenja goriva iz obnovljivih izvora mogu se prevesti u:

- Poticanje proizvodnje i uporabe goriva iz obnovljivih izvora (biogoriva, električne energije iz OIE, vodika)
- Poticanje korištenja goriva iz obnovljivih izvora u javnom prijevozu
- Poticanje korištenja čistijih vozila koja koriste biogoriva
- Provedbu informacijskih kampanja o potrebi i koristima primjene goriva iz obnovljivih izvora za prijevoz.

U Strategiji su definirane razvojne smjernice i nacionalni ciljevi kako na području obnovljivih izvora energije općenito, tako i na području biomase i biogoriva konkretno. Razvojne smjernice i nacionalni ciljevi mogu se sažeti na sljedeće:

- Biti će poticana veća uporaba obnovljivih izvora energije. Potrebno je osigurati da ti poticaji budu izravno u funkciji razvoja hrvatskog gospodarstva.

Kod iskorištavanja obnovljivih izvora energije, domaće mogućnosti tehnološkog razvoja su povoljne pa će Vlada Republike Hrvatske poticati ulaganja u istraživanje, razvoj i njihovu primjenu.

- Republika Hrvatska se opredjeljuje za iskorištavanje obnovljivih izvora u skladu s načelima održivog razvoja.

U skladu s Direktivom 2009/28/EZ o poticanju korištenja obnovljivih izvora energije, iz travnja 2009. godine, Republika Hrvatska ima cilj da u 2020. godini udio energije iz obnovljivih izvora u ukupnoj neposrednoj potrošnji energije iznosi 20%. Taj će se cilj postići ispunjavanjem slijedećih sektorskih ciljeva za 2020. godinu:

- 35% će iznositi udio električne energije iz obnovljivih izvora energije, uključivo velike hidroelektrane, u ukupnoj neposrednoj potrošnji električne energije;
- 10% će iznositi udio energije iz obnovljivih izvora korištene u svim oblicima prijevoza u odnosu na potrošnju benzina, dizelskog goriva, biogoriva u cestovnom i željezničkom prijevozu te ukupne konačne potrošnje električne energije korištene u prijevozu;
- 20% će iznositi udio energije za grijanje i hlađenje iz obnovljivih izvora energije u ukupnoj neposrednoj potrošnji energije za grijanje i hlađenje.

Ciljevi, opredjeljenja i aktivnosti na području biomase kao sirovine za proizvodnju biogoriva mogu se sažeti u:

- Republika Hrvatska spada u zemlje s velikim potencijalom biomase.

Potencijal biomase sadržan je u drvnoj biomasi, biomasi iz poljoprivrede te uzgoju drvne biomase. Tome treba dodati i drvnu biomasu koja se dobiva sječom drva kod održavanja vodoprivrednih i elektroprivrednih objekata. U skladu s ciljevima Strategije gospodarenja otpadom („Narodne novine“ 130/05) posebno je vrednovan potencijal otpada biološkog

porijekla za proizvodnju obnovljive energije. U svrhu osiguranja dovoljnih količina biomase za energetske potrebe Republika Hrvatska će:

- Poticati razvoj hrvatske drvoprerađivačke industrije,
- Razvijati gospodarenje šumama i omogućiti iskorištavanje šumske biomase,
- Poticati pošumljavanje i uzgajanje kultura kratkih ophodnji na šumskim zemljištima.

Na području proizvodnje i korištenja biogoriva nacionalni ciljevi i aktivnosti predviđeni Strategijom energetskog razvoja su:

- Republika Hrvatska će imati za cilj korištenje oko 9 PJ energije iz biogoriva u 2020. godini.

U tu svrhu a u skladu s politikom EU, zakonodavnim i regulatornim okvirom poticati će se plasiranje biogoriva na tržiste, a promotivnim kampanjama i cjenovnom politikom potaknuti njihova uporaba. Također će se poticati i njihova proizvodnja.

- Republika Hrvatska će imati cilj povećanje prinosa i povećanje obradivih površina zasijanih poljoprivrednim kulturama koje su sirovina za proizvodnju biogoriva kako bi se postigao zadani cilj, bez uvoza sirovina tj. proizvodnjom biogoriva temeljem sirovina iz domaće poljoprivredne i druge proizvodnje.

Kod toga je, Republika Hrvatska odlučna u tome da sirovine za biogoriva ne konkuriraju hrani. Stoga će se prioritet dati podmirivanju prehrabrenih potreba ljudi i životinja te formiranje obveznih rezervi zrna. Kako se ne bi naštetilo tlu, uzgoj će se temeljiti na održivom iskorištavanju tla.

- Republika Hrvatska si postavlja za cilj pokrivanje potrošnje biogoriva u 2020. godini vlastitom proizvodnjom biogoriva.

Osim biogoriva iz zrna i biogoriva druge generacije, biogorivo, i to biodizel, će se proizvoditi i iz otpadnog jestivog ulja. Radi proizvodnje biodizela i ušteda u zaštiti okoliša takvim zbrinjavanjem, Republika Hrvatska će poticati skupljanje i preradu otpadnog jestivog ulja.

Nacionalni akcijski plan za obnovljive izvore energije u RH

Direktiva 2009/28/EZ o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora energije obuhvaća i biogoriva te ostala obnovljiva goriva za prijevoz, ali i objedinjuje cjelokupno područje obnovljivih izvora energije, što do sada nije bio slučaj, te dopunjuje odnosno mijenja dosadašnje direktive koje su obuhvaćale biogoriva za prijevoz i električnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora. Usklađivanje nacionalnih propisa s ovom direktivom zemlje članice EZ moraju obaviti do 5. 12.2010. godine.

Direktiva 2009/28 EZ predviđa nacionalni akcijski plan kao glavni akcijski dokument za poticanje uporabe energije iz obnovljivih izvora koji se odnosi na vrijeme od deset godina.

Ovim prijedlogom zakona se u članku 4. usklađuje planski dokument iz Zakona o biogorivima u prijevozu s planskim dokumentima Direktive.

Nacionalni akcijski plan za biogoriva je sastavni dio nacionalnog akcijskog plana za poticanje proizvodnje i korištenje energije iz obnovljivih izvora u Hrvatskoj

Svrha Nacionalnog akcijskog plana za obnovljivu energiju kojeg treba donijeti je da se njime utvrdi perspektiva i plan mjera za razvoj infrastrukture obnovljivih izvora energije u Hrvatskoj u skladu s paketom provedbenih mjera te povezano s ciljevima EU-a o klimatskim promjenama i obnovljivim izvorima energije za 2020.

Ciljevi utvrđeni politikama EU-a o klimatskim promjenama i energiji mogu se ostvariti znatnim povećanjem udjela obnovljivih izvora energije u energetskoj potrošnji, uključujući električnu energiju, grijanje i hlađenje te prijevoz. Ostvarivanjem ciljeva znatno će se ublažiti emisije stakleničkih plinova, smanjiti potrošnja fosilnih goriva i započeti razvitak, komercijalizacija i širenje tehnologija i domaćih industrija te na taj način stimulirati gospodarski razvoj i zapošljavanje.

Za ostvarivanje poticanja obnovljivih izvora energije u Hrvatskoj potrebno je pomnije razmotriti kakvo je sadašnje stanje i koje mјere, instrumente i aktivnosti moramo utvrditi i provesti kako bismo ostvarili postavljene ciljeve. Ovim se dokumentom zacrtava okvir za te mјere.

Cilj je Nacionalnoga akcijskog plana obnovljive energije utvrditi sveobuhvatan obvezujući cilj i okvirni put za obnovljive izvore energije koji se u Hrvatskoj treba ostvariti do 2020.

Udio obnovljivih izvora energije bio je 2005. u Hrvatskoj 12,58 % od toga 7,27 % iz hidroelektrana, 5,28 % od biomase i 0,03 % iz drugih izvora za proizvodnju električne energije.

Uzimajući u obzir pristup primijenjen za izračun udjela energije iz obnovljivih izvora, sveobuhvatan cilj za Hrvatsku mogao bi biti 20,02 % obnovljivih izvora energije u ukupnoj neposrednoj potrošnji energije u 2020. godini.

Zakonodavni okvir

Postojeći pravni okvir za poticanje proizvodnje biogoriva čine sljedeći propisi:

- Zakon o biogorivima za prijevoz (NN 65/09)
- Uredba o kakvoći biogoriva (NN 141/05)
- Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu (NN 42/10)

Zakon o biogorivima za prijevoz uređuje djelatnost proizvodnje biogoriva na način da:

- uređuje pitanje namjenskih naknada za poticanje proizvodnje biogoriva (obveznici, visina naknade, način plaćanja)
- uređuje sustav poticanja proizvodnje biogoriva (način poticanja, visina poticaja, vrste biogoriva čija proizvodnja se potiče, minimalna i maksimalna poticana količina, način ostvarivanja prava na poticaj)

Izmjenama i dopunama ZOB-a stvaraju se pretpostavke za održivi razvoj proizvodnje i korištenja biogoriva

Uredba o kakvoći biogoriva („Narodne novine“ broj 141/05), uređuje područje proizvodnje biogoriva u smislu da:

- definira koji proizvodi se smatraju biogorivima,
- propisuje granične vrijednosti značajki kakvoće biogoriva (koja se stavljuju u promet na domaće tržište).

Podzakonski akti temeljem Zakona o biogorivima za prijevoz i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o biogorivima za prijevoz su:

- Uredba o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz,
- Uredba o posebnoj naknadi za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište,
- Pravilnik o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogoriva za prijevoz,
- Pravilnik o načinu i uvjetima primjene zahtjeva održivosti u proizvodnji i korištenju biogoriva,
- Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu,
- Pravilnik o utvrđivanju prosječnih energijskih vrijednosti goriva,
- Odluka o jediničnom iznosu novčanog poticaja za proizvodnju biogoriva,
- Odluka o jediničnom iznosu naknade za poticanje proizvodnje biogoriva.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Očekuje se da će provedba rješenja predloženih ovim Zakonom rezultirati ostvarivanju ciljeva održivog razvoja u oblasti prijevoza: smanjenje negativnih utjecaja na okoliš, poboljšanje sigurnosti opskrbe gorivom na ekološki prihvatljiv način, zadovoljavanje potreba potrošača za gorivom i ispunjavanje međunarodnih obveza Republike Hrvatske u području smanjenja emisija stakleničkih plinova i to poticanjem proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu kao zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Nadalje, Zakon će uskladiti nužno potrebnu čvrstu međusektorsku vezu i koordinaciju aktivnosti između pojedinih tijela državne uprave u postizanju zadanih ciljeva stavljanja biogoriva na tržište u Republiku Hrvatsku, koji uključuju poljoprivredu i šumarstvo, zaštitu okoliša, industriju, energetiku i financije.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Ocjena i izvori potrebnih sredstava utvrđeni su prilikom donošenja Zakona o biogorivima za prijevoz 22. svibnja 2009.

IV. OBRAZLOŽENJE RAZLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 161. st. 1. Poslovnika Hrvatskog sabora, po hitnom postupku se donose zakoni kojima se usklađuje zakonodavstvo Republike Hrvatske s propisima EU ako to zatraži predlagatelj. Na području energetike i zaštite okoliša domaće zakonodavstvo je u velikoj mjeri već usklađeno s EU.

Biogoriva su od posebnog interesa za EU jer osim doprinosa zaštiti okoliša, što je bio i jedan od najvažnijih razloga za poticanje njihovog korištenja, njihova proizvodnja doprinosi diverzifikaciji energijskih izvora, a time i povećanju sigurnosti opskrbe energijom.

Republika Hrvatska mora osigurati prijenos nove Direktive 2009/28/EZ u hrvatsko zakonodavstvo, te preuzeti i izvršavati obvezе koje ta Direktiva nameće zemljama članicama.

Ukratko, postoji nekoliko bitnih razloga za hitnost postupka:

- potreba usklađivanja propisa u sektor biogoriva s pravnom stečevinom EU,
- potreba zaštite okoliša, zaštite prirode te povećanja sigurnosti opskrbe energijom,
- potreba za stvaranjem novog institucionalnog sustava za ostvarivanje ciljeva povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, u skladu s ciljevima održivog razvoja

Sve gore navedeno predstavlja opravdan državni razlog za donošenjem ovoga Zakona po hitnom postupku

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ S OBRAZLOŽENJEM

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ

Članak 1.

U Zakonu o biogorivima za prijevoz ("Narodne novine" broj 65/09) u članku 1., iza riječi: "biogoriva", riječi: "i drugih obnovljivih goriva (u dalnjem tekstu: biogoriva)", brišu se.

Članak 2.

Članak 3. mijenja se i glasi:

"Na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno se primjenjuju posebni propisi koji uređuju: energetiku, zaštitu okoliša, zaštitu zraka, zaštitu prirode, zaštitu od opasnih kemikalija, gospodarenje otpadom, Fond za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost, tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenjivanje sukladnosti, prijevoz u cestovnom prometu i obalnom pomorskom prijevozu, poljoprivredu, šumarstvo, državnu potporu, državnu potporu u poljoprivredi i ruralnom razvoju, državni inspektorat, državnu upravu, lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu, proračun, poreze i trošarine, opći upravni postupak i drugi propisi u vezi s proizvodnjom i korištenjem goriva za pogon motornih vozila i brodova."

Članak 3.

U članku 4. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *biogorivo* je tekuće ili plinovito gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, proizvedeno iz biomase,
2. *biomasa* je biorazgradivi dio proizvoda, otpada i ostataka biološkog podrijetla iz poljoprivrede (uključujući tvari biljnoga i životinjskoga podrijetla), šumarstva i srodnih proizvodnih djelatnosti uključujući ribarstvo i akvakulturu, kao i biorazgradivi dio industrijskoga i komunalnoga otpada,
3. *distributer* je pravna ili fizička osoba koja u lancu nabave u svojstvu trgovca stavlja gorivo na tržiste kao dizelsko gorivo ili motorni benzin, biogorivo ili mješavinu dizelskog goriva ili motornog benzina s biogorivom i osigurava provedbu postupaka ocjene sukladnosti goriva s propisanim tehničkim zahtjevima za kakvoću goriva prije stavljanja na tržiste ili u uporabu, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenjivanje sukladnosti,
4. *energija iz obnovljivih izvora* je energija iz obnovljivih nefosilnih izvora kao što je energija vjetra, Sunčeva energija, aerotermalna, geotermalna i hidrotermalna energija, energija mora, energija vodotoka, energija iz biomase, plina iz deponija otpada, plina iz postrojenja za obradu otpadnih voda i bioplina,

5. *energija za prijevoz iz obnovljivih izvora* je energija biogoriva, energija vodika iz obnovljivih izvora za potrebe prijevoza te električna energija iz obnovljivih izvora za potrebe prijevoza,
6. *energijska vrijednost* je donja ogrjevna vrijednost goriva,
7. *Fond za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost* je pravna osoba s javnim ovlastima osnovana posebnim zakonom (u dalnjem tekstu: Fond),
8. *gorivo* je gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, u skladu s propisom koji uređuje kakvoću goriva,
9. *Hrvatska agencija za obvezne zalihe nafte i naftnih derivata* je javna ustanova osnovana posebnim zakonom koji uređuje tržište nafte i naftnih derivata (u dalnjem tekstu: HANDA),
10. *Hrvatska energetska regulatorna agencija* je tijelo nadležno za regulaciju energetskih djelatnosti osnovano posebnim zakonom (u dalnjem tekstu: Agencija),
11. *Hrvatski operator tržišta energije, d.o.o., Zagreb* je pravna osoba s javnim ovlastima, čije udjele u cijelosti drži Republika Hrvatska, s pravima i dužnostima davatelja novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva uređenim ovim Zakonom i posebnim propisima (u dalnjem tekstu: Operator tržišta),
12. *javni sektor* je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje,
13. *kakvoća goriva* je kakvoća propisana posebnim propisima za goriva,
14. *korisnik goriva u javnom prijevozu* je korisnik goriva u javnom cestovnom prijevozu i korisnik goriva u javnom obalnom pomorskom prijevozu,
15. *korisnik goriva u javnom cestovnom prijevozu* je domaći prijevoznik koji koristi gorivo za pogon motornog vozila u obavljanju javnog i/ili posebnog linijskog prijevoza, upisan u upisnik o izdanim dozvolama za autobusne linije koji vodi upravno tijelo županije ili ministarstvo nadležno za promet, u skladu s posebnim propisima koji uređuju prijevoz u cestovnom prometu,
16. *korisnik goriva u javnom obalnom pomorskom prijevozu* je domaći brodar koji koristi gorivo za pogon broda u obavljanju javnog i/ili posebnog linijskog prijevoza u obalnom pomorskom prometu upisan u registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije, u skladu s posebnim propisima koji uređuju koncesije,
17. *korisnik goriva u javnom sektoru* je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska

odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje, koji koristi gorivo za pogon motornog vozila u obavljanju svojih djelatnosti, upisan u registar proračunskih i izvanproračunskih korisnika koji vodi ministarstvo nadležno za financije, u skladu s posebnim propisima koji uređuju proračun,

18. *krajnji korisnik* je korisnik goriva u javnom prijevozu i korisnik goriva u javnom sektoru,
19. *mali distributer* je distributer koji godišnje stavlja na tržište manje od 1.000.000 litara goriva,
20. *sustavi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva* su opći instrumenti koje koristi Vlada ili tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili javne ustanove kako bi stvorili okvir podrške ili poticaja za sudionike tržišta da proizvode i koriste biogorivo za potrebe prijevoza,
21. *ministar* je ministar nadležan za energetiku (u dalnjem tekstu: ministar),
22. *ministarstvo* je središnje tijelo državne uprave nadležno za energetiku (u dalnjem tekstu: Ministarstvo),
23. *nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva* je minimalni obvezatni cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao dio ukupnog udjela energije iz obnovljivih izvora u ukupnoj godišnjoj neposrednoj potrošnji energije u prijevozu, u koju se uračunava samo energija dizelskog goriva, motornog benzina i biogoriva potrošena u cestovnom i željezničkom prijevozu te električna energija potrošena u prijevozu, a izražava se kao postotak u Nacionalnom akcijskom planu, uzimajući u obzir propisane energijske vrijednosti goriva,
24. *naknada za poticanje proizvodnje biogoriva* je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja povlaštenom proizvođaču,
25. *obveza povezana s energijom za prijevoz iz obnovljivih izvora* je nacionalni program poticanja korištenja energije za prijevoz iz obnovljivih izvora kojim se od proizvođača energije traži da u svoju proizvodnju uključe određeni dio energije iz obnovljivih izvora, kojim se od distributera energije traži da u svoju isporuku uključe određeni dio energije iz obnovljivih izvora ili kojim se od potrošača energije traži da u svoju potrošnju uključe određeni dio energije iz obnovljivih izvora,
26. *obveza korištenja biogoriva u javnom prijevozu i javnom sektoru* je obveza temeljem koje je krajnji korisnik goriva dužan osigurati da najmanje 70% vozila ili brodova koja su kupljenja, unajmljena ili uzeta na lizing u pojedinoj godini koristi biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili biodizel u obliku čistog biogoriva ili biopljin u obliku čistog biogoriva ili hibridni pogon ili električni pogon ili vodik,
27. *obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,

28. *obveznik stavljanja biogoriva na tržište* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom, osim malog distributera i HANDE,
29. *ovlaštena osoba za provedbu monitoringa količine biogoriva* je osoba koja je to ovlaštenje stekla po propisu kojim se uređuju zahtjevi za kakvoću goriva (u dalnjem tekstu: ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva),
30. *posebna naknada za okoliš* je prihod Fonda, a plaća je obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište,
31. *pošiljka biogoriva* je određena količina biogoriva, u obliku čistog biogoriva ili umješanog u dizelsko gorivo ili motorni benzin, koju distributer dostavlja do prodajnog mjesta,
32. *povlašteni proizvodač* je proizvodač biogoriva koji ima dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti proizvodnje biogoriva i ispunjava druge uvjete utvrđene ovim Zakonom i provedbenim propisima za korištenje novčanih poticaja,
33. *praćenje količine biogoriva stavljene na tržište ili na korištenje* (u dalnjem tekstu: monitoring količine biogoriva) je postupak utvrđivanja količine biogoriva stavljenog na tržište ili na korištenje koji uključuje neposrednu provjeru tehnoloških postupaka dodavanja biogoriva naftnom gorivu, provjeravanje isprava o sukladnosti na osnovi kojih proizvodači goriva jamče za količinu biogoriva u dizelskom gorivu ili motornom benzинu i utvrđivanje količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva, odnosno provjeravanje dokumentacije koja prati pošiljku goriva po postupku utvrđenom u programu monitoringa količine biogoriva,
34. *proizvodač* je pravna ili fizička osoba koja proizvodi biogorivo. Proizvodač se smatra distributerom kada proizvodi i stavlja proizvod na tržište,
35. *standardni udjel biogoriva* je udjel biogoriva u mješavini biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina koji je propisima o kakvoći goriva utvrđen kao standardni udjel za koji nije propisano posebno označavanje na mjestima prodaje,
36. *stavljanje na tržište* je puštanje u promet i/ili potrošnju dizelskog goriva ili motornog benzina, biogoriva ili mješavine dizelskog goriva ili motornog benzina s biogorivom za pogon motornih vozila ili brodova u skladu s posebnim zakonom koji uređuje trošarine, posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenjivanje sukladnosti,
37. *tekuće biogorivo* je tekuće gorivo proizvedeno iz biomase, koje se koristi za proizvodnju električne energije, energije za grijanje i/ili hlađenje, a ne koristi se u prijevozu,
38. *trgovac* je pravna ili fizička osoba koja kupuje i prodaje biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina,
39. ukupna neposredna potrošnja energije je energetski proizvod isporučen za energetske potrebe industriji, prijevozu, domaćinstvima, sektoru usluga uključujući i javne usluge,

poljoprivredi, šumarstvu i ribarstvu, uključujući potrošnju energije u energetskom sektoru za potrebe proizvodnje električne i toplinske energije kao i gubitke električne i toplinske energije u distribuciji i prijenosu,

40. *uvoznik* je trgovac na veliko biogorivom ili gorivom koji stavlja na tržište u Republici Hrvatskoj gorivo ili biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina proizvedenih u drugoj državi,

41. *zahtjev održivosti* je zahtjev propisan za proizvodnju i korištenje biogoriva radi ostvarivanja ciljeva održivog razvoja, a primjenjuje se kao kriterij kod utvrđivanja ispunjenja nacionalnog cilja i obveze stavljanja biogoriva na tržište te kao uvjet za ostvarivanje prava na isplatu poticaja za proizvodnju biogoriva, neovisno o tome jesu li sirovine za proizvodnju biogoriva uzgojene u Republici Hrvatskoj ili su uvezene."

Članak 4.

U članku 5. stavku 2. točki 3. riječ: "kladištenje" zamjenjuje se riječju: "skladištenje".

Članak 5.

Naslov iznad članka 7. mijenja se i glasi: "Nacionalni akcijski plan".

Članak 7. mijenja se i glasi:

"(1) Nacionalni akcijski plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za razdoblje od deset godina, u skladu sa strategijom energetskog razvoja, strategijom održivog razvoja, strategijom poljoprivrede i nacionalnim šumarskim programom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u dalnjem tekstu: Nacionalni akcijski plan). Nacionalni akcijski plan je sastavni dio nacionalnog akcijskog plana za poticanje proizvodnje i korištenja energije iz obnovljivih izvora u Republici Hrvatskoj.

(2) Nacionalni akcijski plan sadrži prikaz i ocjenu stanja na tržištu goriva za prijevoz i području zaštite zraka, usporedne analize, dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni akcijski plan priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za zaštitu prirode, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada Republike Hrvatske (u dalnjem tekstu: Vlada)."

Članak 6.

Članak 8. mijenja se i glasi:

"(1) Nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva je minimalni obvezatni cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao dio ukupnog udjela energije iz obnovljivih izvora u ukupnoj godišnjoj neposrednoj potrošnji energije u prijevozu, u koju se uračunava samo energija dizelskog goriva, motornog benzina i biogoriva potrošena u cestovnom i željezničkom prijevozu te električna energija potrošena u prijevozu, a izražava se kao postotak u Nacionalnom akcijskom planu, uzimajući u obzir propisane prosječne energijske vrijednosti pojedinih goriva (u dalnjem tekstu: Nacionalni cilj).

(2) Prosječne energijske vrijednosti goriva propisuje ministar pravilnikom.

(3) Za izračun i utvrđivanje ispunjenja nacionalnog cilja primjenjuju se sljedeća pravila:

1. uzima se u obzir samo ona energija biogoriva koja ispunjavaju zahtjev održivosti propisan ovim Zakonom neovisno o tome jesu li sirovine za proizvodnju biogoriva uzgojene u Republici Hrvatskoj ili su uvezene,

2. biogoriva proizvedena iz otpada i ostataka, osim ostataka iz poljoprivrede, akvakulture, ribarstva i šumarstva, moraju ispuniti samo zahtjev smanjenja emisije stakleničkih plinova u odnosu na emisiju koja nastaje korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina,

3. za potrebe dokazivanja ispunjenja nacionalnog cilja stavljanja biogoriva na tržište i ispunjenje obveze obveznika stavljanja na tržište biogoriva, energija biogoriva proizvedenih iz otpada, ostataka, neprehrambenih celuloznih i lignoceluloznih sirovina uračunava se dvostruko u odnosu na biogoriva proizvedena iz drugih sirovina, dok se električna energija iz obnovljivih izvora utrošena u električnim cestovnim vozilima uračunava kao 2,5 puta utrošene energije,

4. ne uzima se u obzir ona količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju pojedini distributer stavlja na tržište radi punjenja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje tržište nafte i naftnih derivata niti ona količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju stavlja na tržište za obrambene potrebe Hrvatske vojske ili za namjene u skladu s međunarodnim obvezama Republike Hrvatske.

(4) Nacionalni cilj stavljanja biogoriva na tržište za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj u 2010. godini određuje se kao prijelazni nacionalni cilj u skladu s Uredbom o kakvoći biogoriva i pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

(5) Nacionalni cilj iz stavka 4. ovoga članka se određuje kao udjel biogoriva u gorivima za prijevoz stavljenim na tržište Republike Hrvatske, uzimajući u obzir prosječne energijske vrijednosti goriva, a izražava se u postotku."

Članak 7.

Naslov iznad članka 9. i članak 9. brišu se.

Članak 8.

U članku 10. stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Izvješće koje će sadržavati podatke iz stavka 3. ovoga članka za dvogodišnje razdoblje, Republika Hrvatska dostavlja Europskoj komisiji, svake dvije godine."

Članak 9.

U članku 11. stavku 1., iza riječi: "u skladu s" riječi "Nacionalnim programom i" brišu se.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Program županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja prosinca tekuće godine dostaviti Program županije i velikog grada Ministarstvu koji će važiti tri godine."

Članak 10.

Naslov iznad članka 12. i članak 12. brišu se.

Članak 11.

U članku 13. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Predstavničko tijelo županije i velikog grada usvaja godišnje izvješće o provedbi programa županije i velikog grada koje podnosi izvršno tijelo županije i velikog grada do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini na području županije i velikog grada i prijedloge mjera za tekuću godinu, a u slučaju znatnijih odstupanja od planiranih ciljeva i prijedlog izmjena i dopuna programa županije i velikog grada."

Članak 12.

Članak 14. mijenja se i glasi:

"(1) Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za razdoblje od tri godine u skladu s Nacionalnim akcijskim planom, (u dalnjem tekstu: program obveznika) koji sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva, iz domaće proizvodnje i/ili uvoza koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. druge podatke o distribuciji biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu program obveznika koji će važiti tri godine. Program se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom ili pisanom obliku na obrascu propisanom pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu."

Članak 13.

Iza članka 14., dodaje se članak 14.a i naslov iznad njega koji glase:

"Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu

14.a

(1) Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu, koji donosi ministar propisuje način izrade programa i plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja registra obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja evidencija o stavljanju biogoriva na tržište, izrade izvješća obveznika stavljanja biogoriva na tržište i odgovarajuće obrasce, vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, vođenja evidencija korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o korištenju biogoriva u prijevozu, izrade izvješća korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o korištenju biogoriva u prijevozu te odgovarajuće obrasce i druge uvjete o načinu primjene mjera za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) Pravilnikom iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se i metodologija za izračun udjela energije iz obnovljivih izvora u prijevozu koja služi za utvrđivanje ispunjenja nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva."

Članak 14.

U članku 15. stavku 1. točki 2. iza riječi: "tržište" dodaju se riječi: "iz domaće proizvodnje i/ili uvoza."

Članak 15.

U članku 16. stavku 1. točki 1. riječi: "Nacionalni program i" brišu se.

U točki 2. riječi: "Nacionalnog programa i" brišu se.

U točki 3. riječi: "Nacionalnog programa i" brišu se.

Članak 16.

U članku 17. i naslovu iznad njega riječ: "Mehanizmi" i zamjenjuju se riječju "Sustavi".

Članak 17.

Iza članka 17., dodaje se članak 17.a i naslov iznad njega koji glase:

"Zahtjev održivosti

17.a

(1) Proizvodnja i korištenje biogoriva moraju biti u skladu s ciljevima održivog razvoja i ispunjavati zahtjev održivosti.

(2) Zahtjev održivosti obuhvaća zahtjev za:

1. zaštitu zemljišta važnog za očuvanje biološke raznolikosti,
2. zaštitu zemljišta s velikom zalihom ugljika,
3. zaštitu tresetišta,
4. održivo upravljanje u uzgoju poljoprivrednih sirovina za proizvodnju biogoriva,
5. smanjenje emisija stakleničkih plinova u odnosu na emisije koje nastaju korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina.

(3) Ispunjeno je zahtjev održivosti je uvjet za priznavanje energije biogoriva za ispunjenje nacionalnog cilja stavljanja biogoriva na tržište, obveze stavljanja biogoriva na tržište i uvjet za ostvarivanje prava na isplatu poticaja za proizvodnju biogoriva u Republici Hrvatskoj neovisno o tome jesu li sirovine uzgojene u Republici Hrvatskoj ili su uvezene.

(4) Biogoriva proizvedena iz otpada i ostataka, osim ostataka iz poljoprivrede, akvakulture, ribarstva i šumarstva, moraju ispuniti samo zahtjev koji se odnosi na smanjenje emisije stakleničkih plinova u odnosu na emisiju koja nastaje korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina.

(5) Način, uvjeti i rok primjene zahtjeva održivosti u proizvodnji i korištenju biogoriva te metodologija za izračun smanjenja emisija stakleničkih plinova u odnosu na emisije koje nastaju korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina, propisuju se pravilnikom kojeg donosi ministar, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, ministrom nadležnim za zaštitu prirode, ministrom nadležnim za poljoprivredu i ministrom nadležnim za šumarstvo."

Članak 18.

U članku 18. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja povlaštenom proizvođaču."

Stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva sam obračunava i plaća naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u roku od 30 dana od dana stavljanja na tržište dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova.. Na sva ostala pitanja nastanka obveze plaćanja naknade za poticanje proizvodnje, rokova za uplatu, nadzora obračunavanja i plaćanja naknade te vođenja evidencija, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe posebnog zakona koji uređuje trošarine, a glede naplate naknade, žalbenog postupka, prekršaja i zastare primjenjuju se odredbe općeg poreznog zakona."

Članak 19.

Članak 19. mijenja se i glasi:

"(1) Proizvodnja biogoriva potiče se isplatom novčanih sredstava povlaštenom proizvođaču po količini biogoriva proizvedenog i stavljenog na tržište Republike Hrvatske putem obveznika stavljanja biogoriva na tržište ili krajnjeg korisnika, uz uvjet da prodajna cijena biogoriva, bez poreza i obveznih naknada, ne prelazi najvišu razinu prodajne cijene biogoriva i uvjet da biogoriva ispunjavaju zahtjev održivosti propisan ovim Zakonom.

(2) Poticanje proizvodnje biogoriva provodi se u skladu s nacionalnim akcijskim planom, uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz, pravilnikom o načinu i uvjetima primjene kriterija održivost u proizvodnji i korištenju biogoriva za prijevoz i pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogoriva za prijevoz.

(3) Jedinični iznos novčanog poticaja za proizvodnju biogoriva određuje se na temelju razlike između tržišne cijene fosilnog goriva u odnosu na cijenu biogoriva na referentnom međunarodnom tržištu i uvećano za opravdanu razliku domaćeg proizvodnog troška i cijene biogoriva na referentnom međunarodnom tržištu.

(4) Domaći proizvodni trošak biogoriva izračunava se na temelju cijene sirovine na tržištu Republike Hrvatske, cijene prerade te sirovine u biogorivo, cijene prijevoza, skladištenja i drugih troškova, a prema uredbi o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz.

(5) Jedinični iznos novčanog poticaja za proizvodnju pojedine vrste biogoriva izražen u kn/l propisuje Vlada odlukom na prijedlog Ministarstva do kraja listopada tekuće godine za sljedeću godinu.

(6) Najviša razina prodajne cijene biogoriva je prodajna cijena biogoriva koju utvrđuje i objavljuje Ministarstvo na temelju prosječne srednje vrijednosti kotacija dizelskog goriva ili motornog benzina na referentnom međunarodnom tržištu, a izračunava se prema metodologiji propisanoj u uredbi iz stavka 4. ovoga članka.

(7) Najvišu razinu prodajne cijene biogoriva Ministarstvo objavljuje na dan obračuna prodajnih cijena biogoriva na internetskoj stranici Ministarstva.

(8) Uredbom iz stavka 4. ovoga članka detaljno se propisuju ostali elementi, način, prava, obveze i uvjeti za određivanje te isplatu novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva.

(9) Uredbu iz stavka 4. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za zaštitu prirode ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije.

(10) Pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogorivaza prijevoz propisuju se ostali uvjeti i postupak za ostvarivanje prava na novčani poticaj, uključujući dokumentaciju za dokazivanje ispunjavanja uvjeta za ostvarivanje prava na poticaj, uvjete i postupak vraćanja novčanih sredstava poticaja, ovlasti, obveze i odgovornosti Operatora tržišta u sustavu poticaja za proizvodnju biogoriva, način vođenja registra povlaštenih proizvođača biogoriva.

(11) Pravilnik iz stavka 10. ovoga članka donosi ministar, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, ministrom nadležnim za poljoprivredu, ministrom nadležnim za šumarstvo, ministrom nadležnim za promet i ministrom nadležnim za financije."

Članak 20.

Članak 20. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz, Vlada može utvrditi i druga biogoriva čija se proizvodnja potiče i odrediti način poticanja."

Članak 21.

Članak 21. mijenja se i glasi:

"(1) Minimalna poticana količina biogoriva je najmanja količina proizvodnje pojedine vrste biogoriva za koju se povlaštenom proizvođaču u proizvodnoj godini isplaćuje novčani poticaj, a iznosi 1 TJ. Za preračunavanje minimalne poticane količine u litre koriste se vrijednosti za energijski sadržaj pojedine vrste biogoriva po jedinici volumena propisan pravilnikom o utvrđivanju prosječnih energijskih vrijednosti goriva izražen u MJ/l.

(2) Maksimalna poticana količina biogoriva je najveća godišnja ukupna količina proizvodnje pojedinog biogoriva za koju se povlaštenim proizvođačima u proizvodnoj godini isplaćuje novčani poticaj. Maksimalna poticana količina biogoriva za pojedinu godinu jednak je nacionalnom cilju stavljanja biogoriva na tržište u proizvodnoj godini. Za preračunavanje maksimalne poticane količine u litre koriste se vrijednosti za energijski sadržaj pojedine vrste biogoriva po jedinici volumena propisan pravilnikom o utvrđivanju prosječnih energijskih vrijednosti goriva izražen u MJ/l."

Članak 22.

Članak 22. mijenja se i glasi:

"(1) Zahtjev za isplatu novčanog poticaja proizvodnju biogoriva podnosi se Operatoru tržišta u skladu s pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogoriva za prijevoz. Kontrolu ispravnosti zahtjeva provodi Operator tržišta.

(2) Operator tržišta odobrava zahtjev za isplatu novčanog poticaja odlukom koja nije upravni akt.. Protiv odluke kojom se odbija zahtjev za isplatu novčanog poticaja podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu Ministarstvu u roku od 15 dana od zaprimanja odluke. Protiv odluke Ministarstva stranka može pokrenuti upravni spor.

(3) Proizvođač biogoriva koji je tijekom godine započeo proizvodnju biogoriva ostvaruje pravo na poticaj tek kada stavi i isporuči na tržište Republike Hrvatske minimalnu poticanu količinu biogoriva utvrđenu za prethodnu godinu.

(4) Povlašteni proizvođač dužan je vratiti novčana sredstva poticaja na zahtjev Operatora tržišta u slučaju administrativne pogreške nastale prilikom kontrole zahtjeva za isplatu ili isplate i/ili izvršnosti rješenja nadležnog inspektora o vraćanju novčanog poticaja u slučaju izvoza biogoriva za čiju proizvodnju je povlašteni proizvođač primio poticaj ili kad je ostvario pravo na poticaj protivno zakonu ili provedbenim propisima. Sredstva poticaja se vraćaju na račun Operatora tržišta.

(5) Povlašteni proizvođač je dužan čuvati isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj za proizvodnju biogoriva za prijevoz četiri godine od dana isplate novčanog poticaja.

(6) Ministarstvo ustrojava i vodi register povlaštenih proizvođača radi upravljanja sustavom poticaja."

Članak 23.

Članak 23. mijenja se i glasi:

"(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je tijekom kalendarske godine staviti na tržište onu količinu biogoriva čija energijska vrijednost odgovara njegovoj obvezi stavljanja biogoriva na tržište utvrđenoj primjenom metodologije propisane pravilnikom o mjerama za poticanje proizvodnje korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) Obveza stavljanja biogoriva na tržište iz stavka 1. ovoga članka, može se osigurati miješanjem biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom ili stavljanjem čistog biogoriva na tržište, u skladu sa zahtjevom održivosti propisanim ovim Zakonom i zahtjevom za kakvoču goriva propisanim posebnim propisom.

(3) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište ovlašten je po cijeni koja ne prelazi najvišu razinu prodajne cijene biogoriva koju utvrđuje i objavljuje Ministarstvo kupiti samo onu količinu biogoriva koja mu je potrebna za ispunjenje njegove obveze stavljanja biogoriva na tržište."

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka može se prenijeti na treće osobe pisanim ugovorom. Ugovor će sadržavati podatke o vrsti i količini biogoriva za koja se treća osoba obvezala da će je staviti na tržište, načinu stavljanja na tržište, vremenu ispunjenja obveze i trajanju ugovora.

(5) Ugovor iz stavka 4. ovoga članka se dostavlja Ministarstvu zajedno s obavijesti o prenošenju obveze na treću osobu u električnom i pisanim obliku na obrascu propisanom pravilnikom o mjerama za poticanje proizvodnje korištenja biogoriva u prijevozu.

(6) Ministarstvo će svakom obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdati registarski broj i voditi registar obveznika u elektroničkom obliku u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje proizvodnje korištenja biogoriva u prijevozu.

(7) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i povlašteni proizvođač dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija."

Članak 24.

U članku 24. stavku 3. iza riječi "korištenja biogoriva" dodaju se riječi "u prijevozu".

Članak 25.

Članak 27. mijenja se i glasi:

"(1) Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze stavljanja biogoriva na tržište za prethodnu godinu, najkasnije do kraja travnja tekuće godine i obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdaje potvrdu.

(2) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka nije upravni akt, a Ministarstvo je donosi na temelju:

1. izvješća obveznika,
2. dokaza o ispunjenju zahtjeva održivosti,
2. izvješća o monitoringu količine biogoriva.

(3) Ako obveznik stavljanja biogoriva na tržište nije ispunio propisanu obvezu, Ministarstvo donosi rješenje kojim utvrđuje količinu biogoriva koju obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u tekuću godinu, ako je ispunjen uvjet iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona. Protiv rješenja Ministarstva, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Za izračun i utvrđivanje ispunjenja obveze stavljanja na tržište biogoriva uzima se u obzir samo ona energija biogoriva koja ispunjava zahtjev održivosti propisan ovim Zakonom neovisno o tome jesu li sirovine za proizvodnju biogoriva uzgojene u Republici Hrvatskoj ili su uvezene."

Članak 26.

U članku 28. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze stavljanja biogoriva na tržište na temelju podataka iz izvješća o monitoringu količine biogoriva."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka stavlja biogorivo na tržište uz uvjet da je prethodno ishodio od Ministarstva potvrdu programa monitoringa količine biogoriva. Potvrda nije upravni akt."

Stavak 4. mijenja se i glasi:

"(4) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka mora osigurati provođenje monitoringa količine biogoriva po programu koji je Ministarstvo potvrdilo. Potvrda Ministarstva vrijedi do izdavanja nove potvrde koja se izdaje na zahtjev obveznika ili po službenoj dužnosti, u slučaju izmjene propisanih uvjeta o umješavanju biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin."

Članak 27.

U članku 29. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište u dvije kalendarske godine uzastopno propustio staviti na tržište propisanu količinu biogoriva, dužan je platiti posebnu novčanu naknadu za okoliš, po načelu onečišćivač plaća, radi nestavljanja biogoriva na tržište."

Stavak 4. mijenja se tako da glasi:

"(4) Posebna naknada za okoliš koju je dužan platiti obveznik stavljanja biogoriva na tržište određuje se rješenjem Ministarstva, a plaća se u korist Fonda. Protiv rješenja Ministarstva, žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor."

U stavku 5. riječi: "stavka 3." zamjenjuju se riječju: "stavka 4."

Članak 28.

Članak 30. mijenja se i glasi:

"(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, dužan je osigurati da u pojedinoj godini najmanje 70% vozila ili brodova koja su kupljena, unajmljena ili uzeta na lizing, koristi:

1. biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili'
2. biodizel u obliku čistog biogoriva ili
3. biopljin u obliku čistog biogoriva ili
4. hibridni pogon ili
5. električni pogon ili
6. vodik.

(2) Obveza iz stavka 1. ovog članka ne odnosi se na motorna vozila ili brodove kod kojih, zbog tehničkih karakteristika ili posebne namjene, biogoriva ne mogu biti pogonsko gorivo niti na korisnike goriva koji u pojedinoj godini kupuju, unajmljuju ili uzimaju na lizing samo jedno vozilo.

(3) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je osigurati da korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru može na benzinskoj postaji na autocesti, državnoj cesti, županijskoj cesti i lokalnoj cesti na području grada nabaviti biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili biodizel u obliku čistog biogoriva.

(4) Obveza iz stavka 3. ovog članka ne primjenjuje se na benzinske postaje izgrađene prije stupanja na snagu ovog Zakona, niti na benzinske postaje za koje je pravomoćnim aktom o građenju dozvoljena izgradnja u skladu s propisima o građenju.

(5) Na zahtjev korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je osigurati isporuku biogoriva umiješanog u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili biodizel u obliku čistog biogoriva, do mjesta prodaje kupcu, korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru koje mora biti opremljeno za preuzimanje biogoriva u skladu sa propisima o zapaljivim tekućinama i plinovima."

Članak 29.

Članak 31. mijenja se i glasi:

"(1) Ispunjene obveze korištenja biogoriva iz članka 30. stavka 1. ovog Zakona, dokazuje se na temelju evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru za pojedinu godinu u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dužan je podnijeti prijavu za upis u registar korisnika goriva u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

(3) Ministarstvo će svakom korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru izdati registarski broj i voditi registar korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora u elektroničkom obliku na propisani način.

(4) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor izrađuje na temelju vlastite evidencije izvješće o ispunjenju obveze koja sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze korištenja biogoriva u prethodnoj godini i buduće mjeru (u dalnjem tekstu: Izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru).

(5) Izvješće iz stavka 4. ovoga članka podnosi se Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u propisanom elektroničkom obliku i na pisanim obrascu.

(6) Obveza iz stavka 2., 4. i 5. ovoga članka primjenjuje se od 1. siječnja 2013."

Članak 30.

U članku 32. stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektorji u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost."

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"(3) Ako nadležni inspektor pri obavljanju inspeksijskog nadzora utvrdi nepravilnosti i nedostatke, ovlašten je donijeti rješenje kojim će odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje."

Stavak 4. točke 3., 5., 9. i 10. mijenjaju se i glase:

"3. narediti povlaštenom proizvođaču vraćanje novčanih sredstava poticaja (članak 22. stavak 4.),

5. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržiste i povlaštenom proizvođaču da objavi informacije o ponudi biogoriva za prijevoz (članak 23. stavak 7.),

9. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru vođenje evidencije o ispunjenju obveze korištenja biogoriva (članak 31. stavak 1.),

10. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dostavljanje izvješća Ministarstvu o ispunjenju obveze korištenja biogoriva (članak 31. stavak 5.)."

Članak 31.

U članku 33. stavku 1. riječ: "ako" zamjenjuje se riječju: "kad".

Točka 4. mijenja se i glasi:

"4. ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na način kako to određuje članak 23. stavak 7. ovoga Zakona".

Članak 32.

Članak 35. mijenja se i glasi:

"(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba povlašteni proizvođači kad:

1. ostvari pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 1.i 2. ovoga Zakona,

2. ne čuva isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 5. ovoga Zakona,

3. ne vrati novčana sredstva poticaja, suprotno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona,
 4. ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na način kako to određuje članak 23. stavak 7. ovoga Zakona
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba povlaštenog proizvođača za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 33.

Članak 36. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik goriva u javnom prijevozu ako ne dostavi Ministarstvu izviješće o ispunjavanju obveze u vezi korištenja biogoriva u roku određenom u članku 31. stavak 5. ovog Zakona."

Članak 34.

Članak 37. briše se.

Članak 35.

- (1) Uredba o kakvoći biogoriva ("Narodne novine", br. 141/05) ostaje na snazi osim odredbi članka 14. do 17. koje prestaju važiti 31. prosinca 2010.
- (2) Ministar donosi provedbene propise iz članka 8. stavka 2., članka 14.a stavka 1., članka 17.a, i članka 19. stavka 10. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Vlada donosi uredbu iz članka 19. stavka 4. i članka 29. stavka 2. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.
- (4) Vlada donosi Nacionalni akcijski plan iz članka 7. ovog Zakona u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.
- (5) Županija i veliki grad donose Program županije i velikog grada iz članka 11. u roku od dvanaest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Direktiva 2009/28/EZ u definicijama ne koristi izraz "druga obnovljiva goriva" pa je zbog toga bilo potrebno u članku 1. Zakona izostaviti navedeni pojam i zamijeniti ga pojmom "tekuće biogorivo".

Članak 2.

Izmjenom članka 3. Zakona proširen je okvir supsidiarne primjene posebnih propisa i na propise koji se odnose na zaštitu prirode i na područje šumarstva.

Članak 3.

U članku 4. stavak 1. u točki 1. Zakona dodaju se nove definicije, a pojedine definicije se mijenjaju u skladu sa Direktivom 2009/28/EZ. Brisana je definicija druga obnovljiva goriva. Promijenjene su slijedeće definicije: biomasa, distributer, korisnik novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva, krajnji korisnik, nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, naknada za poticanje proizvodnje biogoriva, obveznik stavljanja biogoriva na tržište, pošiljka biogoriva, stavljanje na tržište, proizvođač. Dodane su slijedeće definicije: energija iz obnovljivih izvora, energija za prijevoz iz obnovljivih izvora, Hrvatska agencija za obvezne zalihe nafte i naftnih derivata, korisnik goriva u javnom prijevozu, korisnik goriva u javnom cestovnom prijevozu, korisnik goriva u javnom obalnom pomorskom prijevozu, korisnik goriva u javnom sektoru, mali distributer, obveza povezana s obnovljivom energijom, obveza kupnje, najma ili lizinga motornih vozila ili brodova koji mogu koristiti energiju za prijevoz iz obnovljivih izvora, standardni udjel biogoriva, tekuće biogorivo, ukupna neposredna potrošnja energije i zahtjev održivosti.

Članak 4.

U članku 5. stavku 2. točki 3. zbog greške koja se dogodila prilikom prijepisa riječ "kladištenje" zamjenjuje se riječju "skladištenje".

Članak 5.

Radi usklađenja terminologije Zakona s terminologijom Direktive 2009/28/EZ, izmijenjen je naslov i članak 7. na način da je umjesto "Nacionalnog programa" korišten pojam "Nacionalni akcijski plan". To je temeljni planski dokument u sektoru biogoriva koji se donosi na razdoblje od deset godina u skladu sa strategijom energetskog razvoja, strategijom održivog razvoja, strategijom poljoprivrede i nacionalnim šumarskim programom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj. Nacionalni akcijski plan je sastavni dio nacionalnog akcijskog plana za poticanje proizvodnje i korištenja energije iz obnovljivih izvora u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

Članak 8. Zakona se mijenja na način da se nacionalni cilj stavljanja biogoriva na tržiste određuje kao obvezatni, a ne samo kao planirani okvirni cilj. Mijenja se i dopunjuje način izračuna ostvarivanja nacionalnog cilja, a sve se to detaljnije regulira odredbama pravilnika o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 7.

Ovim člankom brisan je naslov "Nacionalni akcijski plan" i članak 9. Zakona. Radi usklađenja s Direktivom 2009/28/EZ izmijenjen je sustav planskih dokumenata na način da se Nacionalni akcijski plan donosi za vrijeme od 10 godina, a ukida se provedbeni planski dokument koji je obuhvaćao vrijeme od 3 godine. Pojednostavljinje sustava planiranja ne utječe na kvalitet i provedivost plana. Zadržan je princip praćenja nacionalnog akcijskog plana na godišnjoj razini i obveza usklađivanja ciljeva plana s realnim uvjetima u slučaju značajnih odstupanja.

Članak 8.

Izmjenom članka 10. stavak 4. Zakona propisuje se dostava Izviješća Europskoj komisiji za dvogodišnje razdoblje.

Članak 9.

Izmjenom članka 11. stavak 1. Zakona slijedi se izmjena izvršena u članku 7. i 9. pa je tako izraz "Nacionalni program" zamijenjen izrazom "Nacionalni akcijski plan".

Izmjenom stavka 3. promijenjen je rok za dostavu Programa županije i velikog grada te je sad umjesto kraja rujna kao rok određen kraj prosinca tekuće godine. Do promjene je došlo zbog toga što rok za dostavu Programa županije i velikog grada treba biti usklađen s rokovima za predaju planova obveznika stavljanja biogoriva na tržiste i korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru.

Članak 10.

Članak 12. Zakona se briše. Time je izmijenjen sustav planskih dokumenata na razini Županije i velikog grada. Program Županije i velikog grada donosi se za vrijeme od tri godine, a ukida se provedbeni planski dokument koji je obuhvaćao vrijeme od jedne godine. Pojednostavljinje sustava planiranja ne utječe na kvalitet i provedivost plana. Zadržan je princip praćenja programa županije i/ili velikog grada na godišnjoj razini i obveza usklađivanja ciljeva plana s realnim uvjetima u slučaju značajnih odstupanja.

Članak 11.

Izmjena članka 13. stavak 1. Zakona posljedično slijedi brisanje članka 12. Time se godišnji plan županije i velikog grada ukida. Izmjenom stavka 2. se uvodi korigiranje programa županije i velikog grada u slučaju da godišnje izvješće pokaže znatnije odstupanje od planiranih ciljeva programa županije i velikog grada.

Članak 12.

Izmjenom članka 14. Zakona mijenja se podaci koji su sastavni dio programa obveznika stavljanja biogoriva na tržište. Ovom izmjenom se traži navođenje planskih podataka o tome koliko se biogoriva namjerava staviti na tržište iz domaće proizvodnje, a koliko iz uvoza.

Također se briše dio koji se odnosi na sadržaj pravilnika o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 13.

Radi važnosti Pravilnika o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu dodaje se novi članak 14.a u koji je izdvojen sadržaj članka 14. kojima se Pravilnik prije uređivao s time da će sada isti morati sadržavati i metodologiju za izračun udjela energije iz obnovljivih izvora energije u prijevozu.

Članak 14.

Izmjenom članka 15. stavka 2. Zakona traži se navođenje planskih podataka o tome koliko se biogoriva namjerava staviti na tržište iz domaće proizvodnje, a koliko iz uvoza.

Članak 15.

Izmjena članka 16. stavak 1. točka 1, 2. i 3. Zakona slijedi izmjenu izvršenu u članku 7. i 9. Zakona.

Članak 16.

U naslovu članka 17. i članku 17. riječ "Mehanizmi" zamjenjuje se riječju "Sustavi".

Članak 17.

Potpuno nov je članak 17. a Zakona. Ovim člankom se, u skladu s Direktivom 2009/28/EZ, uvodi zahtjev održivosti kao novi pravni institut. Osnovna svrha ovog članka je zaštita zemljišta važnog za očuvanje biološke raznolikosti, zaštita zemljišta s velikom zalihom ugljika i tresetišta. Također, navedeni zahtjev ima za svrhu smanjenje emisije stakleničkih plinova u odnosu na emisiju koja nastaje korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina. Nadalje, ispunjenje zahtjeva održivosti je ujedno i uvjet za isplatu poticaja i uvjet za priznavanje te energije biogoriva u kvotu za ispunjenje nacionalnog cilja. Posebnim pravilnikom će se propisati način, uvjeti i rokovi primjene zahtjeva održivosti i odrediti metodologija za izračun smanjenja emisije stakleničkih plinova u odnosu na emisiju koja nastaje korištenjem dizelskog goriva i motornog benzina.

Članak 18.

Izmjenom članka 18. stavka 1. zamjenjuje se termin "korisnik poticaja" terminom "povlašteni proizvođač".

Članak 19.

Izmjenom članka 19. utvrđuje se tržišni model za određivanje jediničnog iznosa novčanog poticaja za proizvodnju biogoriva koji se isplaćuje povlaštenom proizvođaču uz uvjet da prodajna cijena biogoriva, bez poreza i obveznih naknada, biogoriva ne prelazi najvišu propisanu razinu prodajne cijene biogoriva i uvjet da proizvodnja biogoriva ispunjava zahtjev održivosti propisan ovim Zakonom.

Prema stavku 3. i 4., jedinični iznos novčanog poticaja za proizvodnju biogoriva određuje se na temelju razlike između tržišne cijene fosilnog goriva u odnosu na cijenu biogoriva na referentnom međunarodnom tržištu i uvećano za opravdanu razliku domaćeg proizvodnog troška i cijene biogoriva na referentnom međunarodnom tržištu. Domaći proizvodni trošak biogoriva izračunava se na temelju cijene sirovine na tržištu Republike Hrvatske, cijene prerade te sirovine u biogorivo, cijene prijevoza, skladištenja i drugih troškova, a prema uredbi Vlade o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz.

Prema stavku 5., jedinični iznos novčanog poticaja za proizvodnju pojedine vrste biogoriva izražen u kn/l propisuje Vlada odlukom na prijedlog Ministarstva do kraja listopada tekuće godine za sljedeću godinu.

Prema stavku 6., propisuje se najviša razina prodajne cijene biogoriva koju utvrđuje i objavljuje Ministarstvo na temelju prosječne srednje vrijednosti kotacija dizelskog goriva ili motornog benzina na referentnom međunarodnom tržištu. Najviša razina prodajne cijene biogoriva izračunava se prema metodologiji propisanoj u uredbi Vlade, a objavljuje na dan obračuna prodajnih cijena biogoriva na internetskoj stranici Ministarstva.

Prema stavku 10., sadržaj pravilnika o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogoriva za prijevoz se dopunjava tako što se propisuje način vođenja registra povlaštenih proizvođača biogoriva.

Članak 20.

Izmjena u članku 20. stavak 2. Zakona izvršena je u namjeri da se omogući da nacionalni sustav poticanja prati tehnički i tehnološki razvoj proizvodnje i korištenja biogoriva. Zbog toga se utvrđuje mogućnost da Vlada uredbom odredi način poticanja i drugih biogoriva osim onih navedenih u članku 20. stavak 1. Zakona.

Članak 21.

Članak 21. mijenja se tako da se Zakonom određuje količina minimalne i maksimalne poticane količine biogoriva u vezi s pravilnikom o određivanju prosječnih energijskih vrijednosti goriva.

Članak 22.

Članak 22. stavak 1. izmijenjen je na način da se Operatoru tržišta podnosi zahtjev za isplatu novčanog poticaja koji obavlja kontrolu zahtjeva, u skladu s uvjetima propisanim pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje poticaja za proizvodnju biogoriva za prijevoz.

Prema stavku 2., na osnovi urednog zahtjeva, Operator donosi odluku koja nije upravni akt i isplaćuje novčani poticaj. Protiv odluke kojom se odbija isplata novčanog poticaja dozvoljena je žalba. Protiv odluke Ministarstva stranka može pokrenuti upravni spor. U stavku 4. je promijenjena terminologija na način da se riječi "gospodarskog inspektora Državnog inspektorata" zamjenjuju riječima "nadležnog inspektora", a kako bi se izbjegle eventualne promjene u terminologiji koja regulira područje Državnog inspektorata.

Izmjenom ovog članka, također je određeno je da Ministarstvo ustrojava i vodi registar povlaštenih proizvođača radi upravljanja sustavom poticaja.

Članak 23.

Izmjena članka 23. uvjetovana je implementacijom članka 17. Direktive 2009/28/EZ. Zahtjev održivosti se propisuje kao uvjet ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište.

Osim toga određeno je da obveznik stavljanja biogoriva na tržište može kupiti po "povlaštenoj cijeni" samo onu količinu biogoriva koja mu je potrebna za ispunjenje njegove obveze. Također je određeno da će se registar obveznika stavljanja biogoriva na tržište voditi u skladu s odredbama Pravilniku o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i povlašteni proizvođač dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija.

Članak 24.

U članku 24. stavku 3. došlo je do promjene naziva pravilnika o mjerama za poticanje korištenja biogoriva u prijevozu radi promjene njegovog naziva ovim Zakonom.

Članak 25.

Izmjenom članka 27. stavka 1. Zakona, propisuje se izdavanje potvrde o ispunjenju obveze stavljanja biogoriva na tržište umjesto izdavanja rješenja.

Prema stavku 2. potvrda nije upravni akt, a izdaje se na temelju izvješća obveznika, dokaza o ispunjenju zahtjeva održivosti i izvješća o monitoringu količine biogoriva.

Prema stavku 3., ako obveznik stavljanja biogoriva na tržište nije ispunio propisanu obvezu, Ministarstvo donosi rješenje kojim se utvrđuje količina biogoriva koju obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u sljedeću godinu. To pod pretpostavkom da je ispunjen uvjet iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona, a to je da je prijenos obveze dozvoljen samo u tekuću godinu. Novina u Zakonu je odredba da protiv rješenja Ministarstva žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Nova je odredba u stavku 4. kojom je propisano da se za izračun i utvrđivanje ispunjenja obveze uzima u obzir samo ona energija biogoriva koja ispunjavaju zahtjev održivosti i to neovisno o tome da li se radi o domaćoj ili uvezenoj sirovini iz koje je ta energija proizvedena.

Članak 26.

Izmjenom članka 28. stavka 1. Zakona, predviđa se da Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze stavljanja biogoriva na tržište na temelju podataka iz izvješća o monitoringu količine biogoriva.

Prema stavku 2., umjesto izdavanja rješenja predviđa se izdavanje potvrde od strane Ministarstva na program monitoringa kakvoće biogoriva. Potvrda Ministarstva nije upravni akt.

Članak 27.

Izmjenom članka 29. stavak 1. određeno je da ukoliko obveznik stavljanja biogoriva na tržište uzastopno propusti u dvije kalendarske godine staviti na tržište propisanu količinu biogoriva, dužan je platiti posebnu novčanu naknadu za okoliš, po načelu onečišćivač plaća, radi nestavljanja biogoriva na tržište čime su precizirani uvjeti za određivanje obveze plaćanja naknade za okoliš u slučaju propusta obveznika.

Stavak 4. promijenjen je tako da se posebna naknada za okoliš koju je dužan platiti obveznik stavljanja biogoriva na tržište određuje rješenjem Ministarstva, a plaća se u korist Fonda. Novina je što protiv rješenja Ministarstva žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 28.

Kako bi se pratio tehnički i tehnološki razvoj proizvodnje i korištenja biogoriva, izmjenom članka 30. stavak 1. točka 1. briše se konkretan postotak (5%) udjela biogoriva umiješanog u dizelsko gorivo ili motorni benzin za koji je trenutno nije propisima o kakvoći goriva propisano posebno označavanje na mjestima prodaje. Kada se navedenim propisima o kakvoći goriva izmijeni standardizirani udjel za koji nije propisano posebno označavanje na mjestima prodaje, navedena promjena će se neposredno odraziti i na primjenu ovog Zakona.

U stavku 2., dopunjena je zakonska odredba tako što se precizira da se obveza kupnje, najma ili lizinga odnosi na motorna vozila ili brodove koja mogu koristiti energiju za prijevoz iz obnovljivih izvora. Također se propisuje izuzeće za male korisnike goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru koji godišnje kupuju, unajmljuju ili uzimaju u lizing jedno vozilo.

Kako bi se omogućilo ostvarivanje pretpostavki za korištenje biogoriva u prijevozu uvodi se dužnost obvezniku stavljanja biogoriva na tržište da novoizgrađene benzinske postaje budu opremljene na način da korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru može na benzinskoj postaji na autocesti, državnoj cesti, županijskoj cesti i lokalnoj cesti na području grada nabaviti biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili biodizel u obliku čistog biogoriva.

Osim toga uvodi se dužnost obvezniku stavljanja biogoriva na tržište da na zahtjev korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, osigura isporuku biogoriva umiješanog u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od standardnog ili biodizel u obliku čistog biogoriva, do mjesta prodaje kupcu, korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru koje mora biti opremljeno za preuzimanje biogoriva u skladu sa propisima o zapaljivim tekućinama i plinovima.

Iz članka 30. brisane su odredbe koje su se odnosile na registar korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru te način ispunjenja obveze korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru na način da je to sada uređenom novim člankom 14.a i promijenjenim člankom 31. Zakona.

Članak 29.

Izmijenjen je članak 31. na način da se njime određuje dokazivanje ispunjenja obveze iz članka 30. stavka 1.

Radi prilagodbe na zakonske obveze odgođena je obveza vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru što uključuje obvezu podnošenja prijave od strane korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru do 1. 1. 2013. godine. Iz istog razloga je odgođena obveza dostavljanja izvješća korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o ispunjenju obveze Ministarstvu.

Nakon proteka prijelaznog razdoblja od dvije godine korisnici goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru na koje se odnosi zakonska obveza, dužni su se prijaviti u Ministarstvo radi upisa u registar i dostavljati svoje planove i izvješće o korištenju goriva.

Članak 30.

U članku 32. stavak 2. naglašeno je da će inspekcijski nadzor obavljati inspektor, a u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost.

U stavku 3. je izvršena terminološka promjena na način da se riječi "gospodarski inspektor Državnog inspektorata ili drugi nadležni inspektor" zamjenjuju riječima "nadležni inspektor", a kako bi se izbjegle eventualne promjene u terminologiji koja regulira područje Državnog inspektorata.

U stavku 4. točke 9. i 10. se mijenjaju sukladno promjenama iz članka 30. i 31. Zakona.

Članak 31.

U članku 33. stavku 1. radi bolje prikladnosti zamijenjena je riječ "ako" s riječju "kad". U stavku 1. točki 4. izmijenjeno je pozivanje na članak 23., a sukladno njegovoj izmjeni.

Članak 32.

Članak 35. Zakona izmijenjen je na način da je propisana novčana kazna za počinitelja prekršaja koji ostvari pravo na poticaj suprotno čl. 22. stavku 1. te stavku 2., a čime je proširen opis dijela prekršaja i za slučaj kada pravna ili fizička osoba ostvari pravo na poticaj prije no što je stavio na tržište minimalnu poticajnu količinu utvrđenu za prethodnu godinu.

U stavku 1. točki 2. izmijenjeno je pozivanje na članak 22. sukladno njegovoj izmjeni. U stavku 1. dodana je točka 4. čime je proširen opis dijela prekršaja i za slučaj kada pravna ili fizička osoba povlaštenog proizvođača ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem medija. Na taj način je izjednačen s obveznikom stavljanja biogoriva na tržište.

Članak 33.

U članku 36. stavku 1. točka 1 se briše jer se briše kažnjavanje u odnosu na nepoštivanje odredbe članka 30. stavka 1. Zakona, a zbog tereta koja ona predstavlja za korisnike goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru.

U članku 36. stavku 1. točka 2 . je promijenjena sukladno promjenama članka 31. Zakona.

Članak 34.

Članak 37. se briše jer je brisana odredba članka 36. stavka 1. točka 1. te stoga nije potrebno kažnjavati ni odgovornu osobu javnog sektora.

Članak 35.

Ovim člankom propisuju se prijelazne i završne odredbe u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o biogorivima u prijevozu. U stavku 1. određeno je trajanje „Uredbe o kakvoći biogoriva.“. Stavak 2. uređen je u skladu sa izmjenom članka 14. i članka 19. te uvođenjem novih članaka 14.a i 17.a. Stavak 3. uređen je u skladu sa izmjenom članka 19. i 29. Zakona. Stavak 4. uređen je u skladu sa izmjenom članka 7, 9., i 16. Zakona, a stavak 5. uređen je u skladu sa izmjenom članka 11. i brisanjem članka 12. Zakona.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva i drugih obnovljivih goriva (u dalnjem tekstu: biogoriva), korištenje biogoriva u prijevozu, donošenje programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, ovlasti i odgovornosti za utvrđivanje i provođenje politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te mjere poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Članak 3.

Na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno se primjenjuju posebni propisi kojima se uređuje: energetika, zaštita okoliša, zaštita zraka, zaštita od opasnih kemikalija, gospodarenje otpadom, Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost, tehnički zahtjevi za proizvode i ocjena sukladnosti, prijevoz u cestovnom prometu i obalnom pomorskom prijevozu, poljoprivreda, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi i ribarstvu, državni inspektorat, državna uprava, lokalna i područna (regionalna) samouprava, proračun, porezi i trošarine, opći upravni postupak i drugi propisi u vezi s proizvodnjom i korištenjem goriva za pogon motornih vozila i brodova.

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *biogorivo* je tekuće ili plinovito gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, proizvedeno iz biomase,
2. *biomasa* je biorazgradivi dio proizvoda, otpada i ostataka proizvedenih u poljoprivredi (uključujući tvari biljnoga i životinjskoga podrijetla), u šumarstvu i srodnim industrijama, kao i biorazgradivi dio industrijskoga i komunalnoga otpada,
3. *druga obnovljiva goriva* su goriva, osim biogoriva, koja potječu iz obnovljivih izvora energije, u skladu s propisima koji uređuju proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora, a koriste se za potrebe prijevoza,
4. *energijska vrijednost* je donja ogrjevna vrijednost goriva,
5. *distributer* je pravna ili fizička osoba koja u lancu nabave stavlja gorivo na tržište kao dizelsko gorivo ili motorni benzin, biogorivo ili mješavinu dizelskog goriva ili motornog benzina s biogorivom i osigurava provedbu postupaka ocjene sukladnosti goriva s propisanim tehničkim zahtjevima za kakvoću goriva prije stavljanja na tržište ili u uporabu, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti,
6. *javni sektor* je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,

trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje,

7. *kakvoća goriva* je kakvoća propisana posebnim propisima za goriva,
8. *Fond za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost* je pravna osoba s javnim ovlastima osnovana posebnim zakonom (u dalnjem tekstu: Fond),
9. *gorivo* je gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, u skladu s propisom koji uređuje kakvoću goriva,
10. *mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva* su opći instrumenti koje koristi Vlada ili tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili javne ustanove kako bi stvorili okvir podrške ili poticaja za sudionike tržišta da proizvode i koriste biogorivo za potrebe prijevoza,
11. *Hrvatska energetska regulatorna agencija* je tijelo nadležno za regulaciju energetskih djelatnosti osnovano posebnim zakonom (u dalnjem tekstu: Agencija),
12. *Hrvatski operator tržišta energije, d.o.o., Zagreb* je pravna osoba s javnim ovlastima, čije udjele u cijelosti drži Republika Hrvatska, s pravima i dužnostima davatelja novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva uređenim ovim Zakonom i posebnim propisima (u dalnjem tekstu: Operator tržišta),
13. *korisnik goriva u javnom prijevozu* je domaći prijevoznik ili brodar koji kao krajnji korisnik obavlja javni i/ili posebni linijski prijevoz, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu ili u obalnom pomorskom prometu,
14. *korisnik novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva* je proizvođač koji ima dozvolu za obavljanje djelatnosti proizvodnje biogoriva i ispunjava druge uvjete utvrđene ovim Zakonom i provedbenim propisima (u dalnjem tekstu: korisnik poticaja),
15. *krajnji korisnik* je fizička ili pravna osoba koja koristi biogorivo za pogon motornog vozila ili broda ili koristi energiju transformiranu iz obnovljivih izvora,
16. *praćenje količine biogoriva stavljene na tržište ili u uporabu* (u dalnjem tekstu: monitoring količine biogoriva) je postupak utvrđivanja količine biogoriva stavljenog na tržište ili u uporabu koji uključuje neposrednu provjeru tehnoloških postupaka dodavanja biogoriva naftnom gorivu, provjeravanje isprava o sukladnosti na osnovi kojih proizvođači goriva jamče za količinu biogoriva u dizelskom gorivu ili motornom benzинu i utvrđivanje količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva, odnosno provjeravanje dokumentacije koja prati pošiljku goriva po postupku utvrđenom u programu monitoringa količine biogoriva,
17. *ministar* je ministar nadležan za energetiku (u dalnjem tekstu: ministar),
18. *ministarstvo* je središnje tijelo državne uprave nadležno za energetiku (u dalnjem tekstu: Ministarstvo),

19. *nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva* je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornog benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane energijske vrijednosti i gustoću goriva,
20. *naknada za poticanje proizvodnje biogoriva* je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja,
21. *obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,
22. *obveznik stavljanja biogoriva na tržište* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,
23. *ovlaštena osoba za provedbu monitoringa količine biogoriva* je osoba koja je to ovlaštenje stekla po propisu kojim se uređuju zahtjevi za kakvoću goriva (u dalnjem tekstu: ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva),
24. *posebna naknada za okoliš* je prihod Fonda, a plaća je obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište,
25. *pošiljka biogoriva* je određena količina goriva koju distributer dostavlja auto-cisternom, željezničkom cisternom ili brodom do prodajnog mjesta,
26. *proizvođač* je pravna ili fizička osoba koja proizvodi biogorivo. Proizvođač se smatra distributerom kada stavlja proizvod na tržište,
27. *stavljanje na tržište* je puštanje u promet i/ili potrošnju dizelskog goriva ili motornog benzina ili biogoriva ili mješavine dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova u skladu s posebnim zakonom koji uređuje trošarine, posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti,
28. *trgovac* je pravna ili fizička osoba koja kupuje i prodaje biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina,
29. *uvoznik* je trgovac na veliko biogorivom koji stavlja na tržište u Republici Hrvatskoj biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina proizvedenih u drugoj državi.

(2) U smislu ovoga Zakona sljedeći proizvodi se smatraju biogorivima:

1. *biodimetileter* je dimetileter koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,
2. *biodizel* je metilni ester masnih kiselina (FAME) koji se proizvodi od biljnog ili životinjskog ulja, koji ima svojstva dizela, da bi se koristio kao biogorivo,

3. *bioetanol* je etanol koji se proizvodi od biomase i/ili biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,
4. *biometanol* je metanol koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,
5. *bioplinsko gorivo* koje se proizvodi od biomase i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, koje se može pročistiti do kvalitete prirodnoga plina, da bi se koristilo kao biogorivo za umješavanje s prirodnim plinom ili generatorski plin,
6. *biovodik* je vodik koji se proizvodi od biomase, i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,
7. *bio-ETBE (etyl-ter-butil-eter)* je ETBE koji se proizvodi na bazi bioetanola. Volumni postotak bio-ETBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,
8. *bio-MTBE (metil-ter-butil-eter)* je gorivo koje se proizvodi na bazi biometanola. Volumni postotak bio-MTBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,
9. *čisto biljno ulje* je ulje koje se proizvodi od biljaka uljarica prešanjem, ekstrakcijom ili sličnim postupcima, sirovo ili rafinirano, ali kemijski neizmijenjeno, u slučajevima kada je kompatibilno s određenim tipovima motora i odgovarajućim uvjetima glede emisije,
10. *sintetička biogoriva* su sintetički ugljikovodici ili mješavine ugljikovodika koji su proizvedeni od biomase.

Članak 5.

(1) Energetske djelatnosti, u smislu ovoga Zakona, su:

1. proizvodnja biogoriva,
2. trgovina na veliko biogorivom,
3. trgovina na malo biogorivom,
4. skladištenje biogoriva.

(2) Dozvola Agencije nije potrebna za obavljanje sljedećih djelatnosti:

1. proizvodnja biogoriva koje se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi energija do 1 TJ godišnje,
2. trgovina na malo biogorivom,
3. kladištenje biogoriva isključivo za vlastite potrebe.

Nacionalni program

Članak 7.

(1) Nacionalni program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od deset godina, u skladu sa strategijom energetskog razvijanja, strategijom održivog razvijanja, strategijom poljoprivrede i nacionalnim šumarskim programom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u dalnjem tekstu: Nacionalni program).

(2) Nacionalni program sadrži prikaz i ocjenu stanja na tržištu goriva za prijevoz i području zaštite zraka, usporedne analize, dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni program priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada Republike Hrvatske (u dalnjem tekstu: Vlada).

Članak 8.

(1) Nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva.

(2) Prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva propisuje ministar pravilnikom.

(3) Za izračun i utvrđivanje ispunjenja nacionalnog cilja ne uzima se u obzir količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju pojedini distributer stavlja na tržište radi punjenja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje tržište nafte i naftnih derivata niti ona količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju stavlja na tržište za obrambene potrebe Hrvatske vojske ili za namjene u skladu s međunarodnim obvezama Republike Hrvatske.

Nacionalni akcijski plan

Članak 9.

(1) Nacionalni akcijski plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s nacionalnim programom, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u dalnjem tekstu: Nacionalni akcijski plan).

(2) Nacionalni akcijski plan sadrži ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni akcijski plan priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada.

Članak 10.

(1) Izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana podnosi se jednom godišnje. Izvješće priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a usvaja ga Vlada do kraja svibnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući ostvarenje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva, a u slučaju znatnijih odstupanja od planiranih ciljeva i prijedlog izmjena i dopuna Nacionalnog akcijskog plana.

(3) U izvješću iz stavka 1. ovoga članka, posebno moraju biti sadržani podaci o:

1. mjerama koje su poduzete radi poticanja upotrebe biogoriva u prijevozu u zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin,
2. nacionalnim sredstvima alociranim za proizvodnju biomase za upotrebu u energetske svrhe različite od prijevoza,
3. ukupnoj prodaji goriva za prijevoz i udjelu čistih ili umiješanih biogoriva stavljenih na tržište u prethodnoj godini. Po potrebi izvješće će sadržavati podatke o uvjetima opskrbe naftom i naftnim derivatima koji su utjecali na prodaju biogoriva,
4. drugi podaci u skladu s propisima koji čine pravnu stečevinu Europske unije.

(4) Izvješće koje će sadržavati podatke iz stavka 3. ovoga članka, Republika Hrvatska dostavlja Europskoj komisiji najkasnije do kraja lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Članak 11.

(1) Program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s Nacionalnim programom i Nacionalnim akcijskim planom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u dalnjem tekstu: program županije i velikog grada).

(2) Program županije i velikog grada sadrži prikaz i ocjenu stanja te potrebe tržišta u potrošnji goriva za prijevoz na području županije i velikog grada, usporedne analize, dugoročne ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Program županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja rujna tekuće godine dostaviti Program županije i velikog grada Ministarstvu koji će važiti tri godine

Plan županije i velikog grada

Članak 12.

(1) Plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od jedne godine, u skladu s programom županije i velikog grada, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u dalnjem tekstu: godišnji plan županije i velikog grada).

(2) Godišnji plan županije i velikog grada sadrži ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada, izvore sredstava, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.

(3) Godišnji plan županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi ga predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja veljače tekuće godine dostaviti Ministarstvu godišnji plan županije i velikog grada.

Članak 13.

(1) Prije donošenja godišnjeg plana županije i velikog grada, predstavničko tijelo županije i velikog grada usvaja godišnje izvješće o provedbi programa županije i velikog grada koje podnosi izvršno tijelo županije i velikog grada do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini na području županije i velikog grada i prijedloge mjera za tekuću godinu.

(3) Županija i veliki grad su dužni do kraja travnja tekuće godine dostaviti Ministarstvu izvješće iz stavka 1. ovoga članka.

Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište

Članak 14.

(1) Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od tri godine u skladu s Nacionalnim akcijskim planom, (u dalnjem tekstu: program obveznika) koji sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,

4. druge podatke o distribuciji biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu program obveznika koji će važiti tri godine. Program se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom ili pisanim obliku na obrascu propisanom pravilnikom iz stavka 3. ovog članka.

(3) Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva koji donosi ministar propisuje način izrade programa i plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja registra obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja evidencija o stavljanju biogoriva na tržište, izrade izvješća obveznika stavljanja biogoriva na tržište i odgovarajuće obrasce, vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, vođenja evidencija korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o broju i vrsti unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova koji koriste biogoriva, izrade izvješća korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o korištenju biogoriva u prijevozu te odgovarajuće obrasce i druge uvjete o načinu primjene mjera za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Pravilnikom iz stavka 3. ovog članka utvrđuje se i način izračuna postotka udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini uzimajući u obzir energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu i propisane prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva, a služi za određivanje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva.

Članak 15.

(1) Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od jedne godine, a utvrđuje provedbu programa obveznika (u dalnjem tekstu: godišnji plan obveznika) i sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. predviđeni način i mjesto isporuke biogoriva krajnjim korisnicima,
5. druge podatke o distribuciji biogoriva važne za provođenje monitoringa količine biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu godišnji plan obveznika. Plan se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom i pisanim obliku na propisanom obrascu.

Članak 16.

(1) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, ima sljedeće ovlasti:

1. priprema Nacionalni program i Nacionalni akcijski plan,
2. ocjenjuje učinak provedbe programa i mjera za poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, a posebno Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,
3. priprema izvješće o provedbi Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,
4. provodi politiku Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, Ministarstvo:

1. vodi sustav praćenja proizvodnje i ostvarenja ciljeva u korištenju biogoriva u prijevozu te izrađuje i objavljuje izvješća o postignutim rezultatima,
2. ostvaruje međunarodnu suradnju Republike Hrvatske u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,
3. priprema podzakonske akte u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu koje donosi Vlada ili ministar u skladu s ovim Zakonom,
4. surađuje s drugim državnim tijelima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim ustanovama u provedbi politike Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,
5. priprema izvješća o prijenosu pravne stečevine Europske unije, u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, u pravni sustav Republike Hrvatske, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,
6. pokreće i vodi informacijske kampanje, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša za promociju korištenju biogoriva u prijevozu,
7. provodi upravni postupak i odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama u upravnim stvarima, u skladu s odredbama ovog Zakona.

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva

Članak 17.

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva uređuju se ovim Zakonom i posebnim zakonima kojima se uređuje tržište nafte i naftnih derivata, trošarine za energente, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi, financiranje javnih cesta te namjena i korištenje sredstava Fonda.

Članak 18.

(1) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja.

(2) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom. Podatke o trošarinskom obvezniku operatoru tržišta dostavlja carinska uprava. Naknada se plaća po litri isporučenog dizelskog goriva ili motornog benzina.

(3) Visinu naknade za poticanje proizvodnje biogoriva propisuje Vlada odlukom, koju donosi do kraja studenog tekuće godine za iduću godinu, prema ukupnim planiranim troškovima sustava za poticanje proizvodnje biogoriva, na prijedlog Ministarstva.

(4) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva uplaćuje se na poseban račun Operatora tržišta. Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva propisat će se način korištenja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva i ovlasti Operatora tržišta u raspolaganju sredstvima na posebnom računu te pravo Operatora tržišta na naknadu za rad u sustavu poticanja proizvodnje biogoriva.

(5) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva sam obračunava i plaća naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u roku od 30 dana od dana stavljanja na tržište dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova. Na sva ostala pitanja nastanka obveze plaćanja naknade za poticanje proizvodnje, rokova za upлатu, nadzora obračunavanja i plaćanja naknade te vođenja evidencija, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe posebnog zakona koji uređuje trošarine, a glede naplate naknade, žalbenog postupka, prekršaja i zastare primjenjuju se odredbe općeg poreznog zakona.

Članak 19.

(1) Proizvodnja biogoriva potiče se isplatom novčanih sredstava korisniku poticaja po količini proizvedenog, prodanog i isporučenog biogoriva na tržište Republike Hrvatske.

(2) Poticanje proizvodnje biogoriva provodi se u skladu s nacionalnim programom, nacionalnim akcijskim planom, uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva i pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva.

(3) Novčani poticaji za proizvodnju biogoriva određuju se na temelju razlike između domaćeg proizvodnog troška biogoriva kada se stavlja na tržište i uvozne cijene biogoriva kod puštanja u slobodni promet.

(4) Domaći proizvodni trošak biogoriva izračunava se na temelju cijene sirovine na tržištu Republike Hrvatske, cijene pretvorbe te sirovine u biogorivo, cijene prijevoza, skladištenja i drugih predviđenih troškova. Uvozna cijena biogoriva računa se na temelju cijena na međunarodnom tržištu te cijena prijevoza tog biogoriva.

(5) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva detaljno se propisuju ostali elementi i način za određivanje visine novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

(6) Uredbu iz stavka 5. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije.

(7) Visinu novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva propisuje Vlada odlukom na prijedlog Ministarstva.

(8) Pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva propisuju se ostali uvjeti i postupak za ostvarivanje prava na novčani poticaj, uključujući i dokumentaciju za dokazivanje ispunjavanja uvjeta za ostvarivanje prava na poticaj te odgovarajuće obrasce za provođenje postupka, uvjete i postupak vraćanja novčanih sredstava poticaja kada je to propisano ovim Zakonom.

(9) Pravilnik iz stavka 8. ovoga članka donosi ministar, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, ministrom nadležnim za poljoprivredu, ministrom nadležnim za šumarstvo, ministrom nadležnim za promet i ministrom nadležnim za financije.

Članak 20.

(1) Ovim se Zakonom potiče proizvodnja sljedećih biogoriva:

1. biodizela iz uljane repice,
2. bioetanola iz kukuruza,
3. bioetanola iz šećerne repe,
4. biodizela iz otpadnog jestivog ulja,
5. biodizela iz lignoceluloznih sirovina,
6. bioetanola iz lignoceluloznih sirovina,
7. bioplina,
8. biometanola.

(2) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona, Vlada može utvrditi i druga biogoriva čija se proizvodnja potiče.

Članak 21.

(1) Minimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najmanja godišnja količina proizvodnje pojedinog biogoriva za koji se korisniku poticaja isplaćuje poticaj i osnovni kriterij za poticanje proizvodnje biogoriva.

(2) Maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najveća godišnja ukupna količina proizvodnje pojedinog biogoriva na nacionalnoj razini. Visina novčanih sredstava za poticaj proizvodnje pojedinog biogoriva razmjerno će se smanjiti ako ukupni zahtjevi za poticaj premašte maksimalnu poticanu količinu proizvodnje pojedinog biogoriva.

(3) Minimalna i maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva utvrđuju se Nacionalnim akcijskim planom.

Članak 22.

(1) Zahtjev za ostvarivanje prava na poticanje proizvodnje biogoriva podnosi se Ministarstvu zajedno s propisanom dokumentacijom. O zahtjevu Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(2) Proizvođač biogoriva koji je tijekom godine započeo proizvodnju biogoriva ostvaruje pravo na poticaj tek kada proizvede, proda i isporuči na tržište Republike Hrvatske minimalnu poticanu količinu biogoriva utvrđenu za prethodnu godinu.

(3) Korisnik poticaja dužan je čuvati isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj za proizvodnju biogoriva četiri godine od dana podnošenja pravovaljanog zahtjeva.

(4) Korisnik poticaja dužan je vratiti novčana sredstva poticaja na račun Operatora tržišta u slučaju izvoza biogoriva za čiju proizvodnju je primio poticaj i/ili ako je sredstva poticaja ostvario protivno odredbama ovoga Zakona i provedbenih propisa. O obvezi vraćanja novčanih sredstava poticaja odlučuje Ministarstvo rješenjem.

Članak 23.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je osigurati da ukupna količina goriva koju stavlja na tržište u jednoj kalendarskoj godini sadrži minimalni udjel biogoriva koji odgovara nacionalnom cilju utvrđenom Nacionalnim akcijskim planom.

(2) Minimalni udjel biogoriva, koji se zahtijeva prema stavku 1. ovoga članka, može se osigurati miješanjem biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom ili stavljanjem čistog biogoriva na tržište, u skladu propisanim zahtjevima za kakvoću goriva.

(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka može se prenijeti na treće osobe pisanim ugovorom. Ugovor će sadržavati podatke o vrsti i količini biogoriva za koja se treća osoba obvezala da će je staviti na tržište, načinu stavljanja na tržište, vremenu ispunjenja obveze i trajanju ugovora.

(4) Ugovor iz stavka 3. ovoga članka se dostavlja Ministarstvu zajedno s obavijesti o prenošenju obveze na treću osobu u elektroničkom i pisanim obliku na propisanom obrascu.

(5) Ministarstvo će svakom obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdati registarski broj i voditi registar obveznika u elektroničkom obliku na propisani način.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija.

Članak 24.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji je stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je bio obvezan, dužan je u tekućoj godini, povećati količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je propustio staviti na tržište u prethodnoj godini.

(2) Prijenos obveze stavljanja biogoriva na tržište iz prethodne godine dozvoljen je samo u tekuću godinu.

(3) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište veću količinu biogoriva u odnosu na obvezu, ima pravo zahtijevati od Ministarstva u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva, da pri planiranju stavljanja na tržište biogoriva za sljedeću godinu smanji količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je više stavio na tržište u prethodnoj godini. O zahtjevu obveznika Ministarstvo odlučuje rješenjem.

Članak 27.

(1) Ministarstvo donosi rješenje o utvrđivanju ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište za prethodnu godinu, najkasnije do kraja travnja tekuće godine.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi na temelju podataka:

1. iz izvješća obveznika,
2. monitoringa količine biogoriva.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo utvrđuje količinu biogoriva koju obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u sljedeću godinu, ako je ispunjen uvjet iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze o stavljanju biogoriva na tržište na temelju podataka o monitoringu količine biogoriva.

(2) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka stavlja biogorivo na tržište uz uvjet da je prethodno ishodio suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva. Ministarstvo odlučuje o zahtjevu obveznika za davanje suglasnosti rješenjem.

(3) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka je dužan, uz zahtjev, dostaviti program monitoringa količine biogoriva koji sadrži utvrđen opseg i način umješavanja biogoriva u gorivo, uz poštivanje propisanih zahtjeva za kakvoću goriva, a naročito podatke o:

1. vrsti biogoriva,
2. načinu umješavanja biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin,
3. mjestu umješavanja biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzином,
4. izdavanju potvrde (certifikata) o sukladnosti,
5. načinu provjere vjerodostojnosti podataka iz prethodnih alineja,
6. rovjeravanju količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva,
7. načinu i mjestu isporuke biogoriva krajnjem korisniku,
8. druge podatke iz godišnjeg plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište.

(4) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka mora osigurati provođenje monitoringa količine biogoriva po programu na koji je Ministarstvo dalo suglasnost. Rješenje Ministarstva o davanju suglasnosti na program monitoringa količine biogoriva vrijedi do izdavanja novog rješenja koje se izdaje na zahtjev obveznika ili po službenoj dužnosti, u slučaju izmjene propisanih uvjeta o umješavanju biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin.

(5) Program monitoringa količine biogoriva smiju provoditi samo ovlaštene osobe za monitoring količine biogoriva.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i ovlaštena osoba ugovorom u pisanom obliku uređuju sva pitanja povezana s provođenjem monitoringa količine biogoriva. Troškove provođenja monitoringa količine biogoriva snosi obveznik.

Članak 29.

(1) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na propisanu, dužan je platiti posebnu novčanu naknadu za okoliš, po načelu onečišćivač plaća, radi nestavljanja biogoriva na tržište (u dalnjem tekstu: posebna naknada za okoliš).

(2) Posebna naknada za okoliš određuje se u novčanom iznosu po jedinici energije ovisno o količini biogoriva koju je obveznik stavljanja biogoriva na tržište propustio staviti na tržište izračunato na temelju njihove energijske vrijednosti. Uredbom o posebnoj naknadi za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište propisuju se ostali elementi i visina posebne naknade za okoliš te rok plaćanja.

(3) Uredbu iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša.

(4) Posebna naknada za okoliš koju je dužan platiti obveznik stavljanja biogoriva na tržište određuje se rješenjem Ministarstva, a plaća se u korist Fonda.

(5) Ukoliko treća osoba iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište koju je preuzela u ime i za račun obveznika stavljanja biogoriva na tržište, Ministarstvo će obvezu plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka odrediti obvezniku.

Članak 30.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor, dužan je osigurati da u pojedinoj godini, najmanje 70% unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova koristi:

1. biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od 5 % ili
2. biodizel u obliku čistog biogoriva ili
3. biopljin u obliku čistog biogoriva ili
4. hibridni pogon ili

5. električni pogon ili

6. vodik.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na motorna vozila ili brodove u vlasništvu ili na korištenju u javnom sektoru za koja zbog tehničkih karakteristika ili posebne namjene biogoriva ne mogu biti pogonsko gorivo.

(3) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dužan je voditi evidenciju o broju i vrsti unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova iz stavka 1. ovoga članka i korištenju biogoriva u prijevozu u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Ispunjeno obaveze iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se ugovorom o najmu ili ugovorom o kupnji motornog vozila ili broda i računom za nabavu goriva za pogon motornog vozila ili broda te evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor za pojedinu godinu.

(5) Ministarstvo će svakom korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru izdati registarski broj i voditi registar korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora u elektroničkom obliku na propisani način.

Članak 31.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor izrađuje na temelju vlastite evidencije izvješće o ispunjenju obaveze iz članka 30. ovoga Zakona koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obaveze u prethodnoj godini i buduće mjere (u daljem tekstu: Izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru).

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u propisanom elektroničkom obliku i na pisanim obrascu.

Članak 32.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat i drugi nadležni inspektor.

(3) Ako gospodarski inspektor Državnog inspektorata ili drugi nadležni inspektor pri obavljanju inspeksijskog nadzora utvrdi nepravilnosti i nedostatke, ovlašten je donijeti rješenje kojim će odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka inspektor je ovlašten:

1. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa obveznika (članak 14. stavak 2.),

2. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu plana obveznika (članak 15. stavak 2.),
3. naređiti korisniku poticaja vraćanje novčanih sredstava poticaja (članak 22. stavak 4.),
4. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište provođenje obveze stavljanja biogoriva na tržište (članak 23. stavak 1. i članak 24. stavak 1.),
5. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište da objavi informacije o ponudi biogoriva za prijevoz (članak 23. stavak 6.),
6. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište vođenje evidencije o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište (članak 25.),
7. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu izvješća o provedbi godišnjeg plana obveznika (članak 26.),
8. naređiti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa monitoringa količine biogoriva (članak 28.),
9. naređiti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru vođenje evidencije o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 30. stavak 3.),
10. naređiti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dostavljanje izvješća Ministarstvu o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 31. stavak 2.).

Članak 33.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba obveznik stavljanja biogoriva na tržište ako:

1. ne dostavi Ministarstvu program obveznika u roku određenom u članku 14. stavku 2. ovoga Zakona,
2. ne dostavi Ministarstvu godišnji plan obveznika u roku određenom u članku 15. stavku 2. ovoga Zakona,
3. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 23. stavak 1. ovoga Zakona,
4. ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na način kako to određuje članak 23. stavak 6. ovoga Zakona,
5. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 24. stavak 1. ovoga Zakona,

6. ne izradi i dostavi Ministarstvu izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika na način i u roku određenom u članku 26. ovoga Zakona,
7. ne ishodi suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 28. stavak 2. ovoga Zakona,
8. ne dostavi Ministarstvu program monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 28. stavak 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba obveznika stavljanja biogoriva na tržiste.

Članak 35.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik poticaja ako:

1. ostvari pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,
2. ne čuva isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 3. ovoga Zakona,
3. ne vrati novčana sredstva poticaja, suprotno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba korisnika poticaja za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 36.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik goriva u javnom prijevozu ako:

1. ne ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona,
2. ne dostavi Ministarstvu izvješće o ispunjavanju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo u roku određenom u članku 31. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba korisnika goriva u javnom prijevozu.

Članak 37.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba javnog sektora ako javni sektor ne ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona.

Članak 38.

(1) Uredba o kakvoći biogoriva (»Narodne novine«, br. 141/05.) ostaje na snazi, ali odredbe članka 14. do 17. prestaju važiti stupanjem na snagu provedbenih propisa iz članka 8. stavka 2. i članka 14. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Vlada će na prijedlog ministra, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo, uskladiti Uredbu o kakvoći biogoriva (»Narodne novine«, br. 141/05.) s odredbama ovog Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(3) Ministar donosi provedbene propise iz članka 8. stavka 2., članka 14. stavka 3., članka 19. stavka 8. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(4) Vlada donosi odluku iz članka 18. stavka 3. i članka 19. stavka 7. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(5) Vlada donosi uredbu iz članka 19. stavka 5. i članka 29. stavka 2. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(6) Vlada donosi Nacionalni program iz članka 7. ovoga Zakona i Nacionalni akcijski plan iz članka 9. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(7) Županija i veliki grad donose program županije i velikog grada iz članka 11. ovoga Zakona i godišnji plan županije i velikog grada iz članka 12. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.